

ærede Minister her har forelagt, og som det konservative Folkeparti i rigtig Erkendelse af sin Stilling har været med til at stemme for i det andet høje Ting. Den anden Metode kan ikke gaa i Længden, for vi kan ikke paatage os altid at være til Rede for at hjælpe Regeringen over Vanskeligheder, naar det konservative Folkeparti gør Strejke.

Formanden: Hr. Vanggaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Vanggaard: Jeg er ganske enig med Flertallet med Hensyn til Ekspropriationsbestemmelsen overfor Vejanlæg, den Sag skal jeg ikke komme ind paa. Men der tales saa tidt her i Tinget, og ogsaa paa Møder, fra radikal og socialistisk Side om, at det er Ekspropriationsbestemmelser, der skal løse Jordspørgsmaalet. Det vil det utvivlsomt aldrig blive. Jordspørgsmaalet vil lovgivningsmæssig neppe nogen Sinde finde en anden Løsning end i de Former og Baner, hvori Jordlovene er vedtagne her i Rigsdagen. Det er et Pengespørgsmaal. Det er et Spørgsmaal om at skaffe Penge til Udstykningerne, og der kommer det først og fremmest an paa, om Statshusholdningen føres saaledes, at der kan blive Penge til den Slags Ting. Jeg vil mene, det havde været heldigere, om der fra den forrige Regerings Side havde været udvist noget mere Sparsommelighed, saa der var blevet nogle flere Penge tilovers til dette Formaal. Sidste Aar viste Statsregnskabet et Forbrug af 620 Mill. Kr. Hvis vi tænker os, at f. Eks. de 60 Mill. Kr., der er givne ud til Arbejdsløshedens understøttelse, var blevet anvendt til Indkøb af Herregaarde, vilde man have kunnet købe og udstykke 100 Herregaarde. Utvivlsomt vilde disse Penge ved den Anvendelse have kunnet gøre mere Nytte for Samfundet og for de mindre bemidlede i Samfundet. Jordspørgsmaalet er hovedsagelig et Pengespørgsmaal; det kommer ikke udenfor de Lovgivningsbaner, det er ført ind i, og en fornuftig Statshusholdning er derfor i de Samfundsklassers Interesse, som ønsker Jordspørgsmaalet løst.

Formanden: Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Hr. Hauge vilde nu blande sig i Forholdet mellem det konservative Folkeparti og Partiet Venstre. Jeg tror, det ærede Medlem ganske roligt kan lade denne Sag ligge, for det bliver dog ikke ham, der skal bestemme, hvorledes det politiske Forhold mellem disse to Partier skal være. Men naar det konservative Folkeparti og Partiet

Venstre hidtil har været uenige om dette Spørgsmaal i Jordpolitikken, kan saa det ærede Medlem tænke sig, at man fra vor Side skulde have faaet et andet Syn paa Sagen, fordi Venstre er blevet Regeringsparti? Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem kan mene det, thi han maa jo være vidende om, at da det radikale Parti var Regeringsparti og Socialdemokratiet var det Parti, som støttede Regeringen paa næsten alle Omraader, da har vi set det Særsyn, at Regeringen har forelagt Lovforslag her i dette høje Ting, som dets egne Tilhængere er gaaet imod, og vi har set Regeringen forelægge Lovforslag, som Socialdemokratiet er gaaet imod. Maa jeg spørge, om det ærede Medlem mener, at vi ikke skulde have den samme Ret, som tidligere er blevet benyttet af alle andre politiske Partier? Jeg vil i hvert Fald forvare mig imod, at jeg ikke skulde have Ret til paa forskellige sagslige Spørgsmaal at gaa imod Partiet Venstre, fordi det konservative Folkeparti i det store og hele ønsker at støtte den Politik, Venstre-Regeringen fører. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at skulde det i enkelte Tilfælde komme til at knibe for den høje Regering at faa gennemført noget, hvis det ærede Medlem og hans Meningsfæller vilde lave Opposition derimod, vil de sikkert altid finde det konservative Folkeparti rede til at støtte Ministeriet, selv om det paagældende Lovforslag ikke fuldt ud tilfredsstiller Partiet, det tvivler jeg aldeles ikke om. Men det Tilfælde foreligger ikke her. Her er det et Barn af de Radikale og Socialdemokraterne, som Venstre har adopteret og igen forelagt for det høje Ting; der er ikke den allerringeste Fare for, at dette Lovforslag ikke skal blive vedtaget, selv om vi ikke stemmer derfor.

Formanden: Der er endnu indtegnet 4 Talere til korte Bemærkninger; jeg henstiller til de ærede Medlemmer, om vi ikke uden Skade kunde afslutte denne Forhandling.

Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Naar man behandler Ting, selv om det kun er Tillæg til en allerede given Lov, der strejfer hele Jordspørgsmaalet, er der her i Rigsdagen og særlig her i Folketinget en Tilbøjelighed til stadig at vende tilbage til de store Hoved- og Principspørgsmaal i denne Sag, og saaledes er det ogsaa gaaet her. Jeg skal imidlertid følge Formandens Henstilling og kun gøre en kort Bemærkning. Hr.